

بودا

اوس ددی وخت رارسیدلی دی چی، د اصلي آریایي ژبی (آریک/ پشه یی) په ژبه کی دننه دننه د (بودا) نوم د هغی د تاریخي ارزښت له مخی چی، د نړی په دینی تاریخ او نړیوالو زرو ادیانو په لړ کی خپل ځا نگرى ځای لري تر بحث او څیړني لاندی راولو، له هر څه دمخه دا باید وگورو او څرگنده یی کړو چی، ایا دا لرغونی تاریخي د (بودا) نوم د ژبی د ادبیاتو له مخی، کوم چی، په خپل وخت کی رامینځته شویدی، په هغه وخت کی کومه ژبه ژوندی وه اودا ځانته جوته کړو اودا هم په ډاگه کړو چی، نوموړی نوم له کومې ژبی څخه راوتلی دی او په هغه وخت کی کومه ژبه حاکمه او د بودیزم ددیانت ژبه وه او تر ټولو مهمه خبره داده چی، د (بودا) دنامه مانا څه ده؟ او په کومه ژبه کی ژوندی دی ؟

د(بودا) نوم په پشه یی (اریک) ژبه کی یو ژوندی نوم دی چی، د بودیزم د رامینځته کیدو له مخه دا په ډاگه کیږي چی، نوموړي ژبه ژوندی وه، دا ځکه چی د بودا نوم د پشه یی ژبی نوم دی چی، تر ننه پوری دا نوم په پشه یی ژبه کی ژوندی دی. زما ددغی ادعا ښه ثبوت زما لاندینی توضیح او تشریح ده، غواړم نوموړی نوم یو ډبل پسی په لاندینیو کرښو کی څرگند کړم.

لومړی

بودا:- دا نوم په پشه یی ژبه کی له دوو برخو د (بو) د (و) د توري په پښن د (ډیر/ بسیار) په مانا او د (دا) دبرخی څخه جوړ شویدی چی، د (دا) برخه یی په پشه یی ژبه کی د (دیک/ ورکول/ دادن) له مصدر څخه چی، په لاندی ډول سره یی گردان تر سره کیږي او د (دا) برخه د مفرد مخاطب د حال زمانی فعل دی په لاس راځي، لاندینی گردان ته خپل پام ور اړوو:

پشه یی	پښتو/دري	دیک/ ورکول/ دادن
آ	زه /من	دیم / ورکوم / میدهم
ټو	ته /تو	دی (دا) /ورکوي / میدهي
سی	هغه /او	دیگا / ورکوي / میدهد
آمو	مونږ / ما	دیس / ورکوو / میدهیم
ایمو	تاسو /شما	دیدا /ورکوي / میدهید
تی	هغوی /انها	دیین (دین) /ورکوي / میدهند

اوس چی، مونږ په نوموړي گردان کی د (بودا) دنامه دوهمه برخه د (دا) فعل د مفرد مخاطب په صیغه کی تر لاسه کړ او پری و پوهیدو چی، د (دا) فعل په پښتو او دري ژبو کی د (ورکوي / میدهي) مانا افاده کوي، نو اوس که مونږ د پشه یی ژبی د (بو/ډیر/ بسیار) اود (دا / ورکوي / میدهي) په لاس راغلي دواړه برخي سره یو ځای ولیکو دالاندی شکل او مانا په لاس راځي (بو + دا / بودا) او مانا ی کیږي (ډیر ورکوي) یا (ډیر ورکونکی) چی، نوموړی په لاس راغلي مانا د (بودا) دنامه سره چی، د خپل وخت پیغمبردی ډیر ښه څنگ لگوي دا په دی مانا چی، پیغمبران د خپل عصر او زمان بشر ته لارښودونکي او ښوونکي دي مانا دا چی، نوموړي د بشر لپاره د خدای پاک اوامر ور رسوي او هغوی د خدای د غوښتنی څخه د (امر او نهی) څخه خبروي چی، موخه یی (کول او نه کول) دي وربښی، نو اوس دنوموړی نامه (بودا) څخه چی، په پشه یی ژبه کی یی مانا څرگنده شوه او نوموړی نوم نیغ په نیغه د پشه یی ژبی د ادب پوری اړه لري، نو اوس دا په ډاگه ویلی شو چی، د (بودا) نوم د پشه یی ژبی یو ترکیبی نوم او د پشه یی ژبی د دوو کلمو څخه په گډه سره په لاس راځي اود ادبی پلوه ورته (لوی او ستر لارښود) ویلی شو .

دوهم

د لومړی توضیح څخه برسیره په پشه یی ژبه کی د (بودا) دنامه په اړوند یو بل زړه پوری ترکیب په پشه یی ژبه کی شتون لري چی، شننه او څیړنه به یی د هندو اروپایي ژبو څیړونکو لپاره اړین او زړه پوری او پشه یی ژبی ویوونکولپاره به هم خورا اغیزمن ثابت اود دی ټکی توضیح به هم ورته عجیبه شانته ښکاره شي چی، د (بودا) نوم څرنګه او ولی پشه یی دی، که څه هم چی، د (بودا) دنامه لغوی مانا د (ډیر ورکونکی) کیږي، ددینی او ادبی پلوه یی

دیانو شمیره: له 1 تر 3

مانا (لوی او ستر لارینوود اود پوهی خاوند) کیدای شي، دا چی مونږ په دی خای کی د (پوهی/دا/نش/دانایي) د کلمی سره ځان مخامخ وینو ،نو بنایي چی، نوموړی د (پوهی/ دانش) کلمه په (اریک/ پشه یی) د اصلي اریایي ژبی له پلوه وڅیرو او ورته بنه خیر شو چی ، د (بودا) د نامه د (بو) د (بُ) دتوري په (پیش) سره او دوهمه برخه یی چی، د (ودا) برخه ده یو د بل پسې یی شاربو او دا ځانته په ډاگه کوو چی د (بودا) د نامه لومړی او دوهمه برخه یی چی، د (بو) او د (ودا) برخي چی د (بودا) تاریخي او د خپل د تاریخ د دوران د یوه ستر (دین) نوم دی په منطقي او علمی او ادبي ډول سره یی په لرغوني اریایي ژبه (پشه یی) کی تر لاسه کوو، ددغی ادعا د ثبوت او بریند وولو لپاره د (بودا) د نامه دواړه برخي د (بو) اود (ودا) نومونه سره څیرو، دا چی په لومړی برخه کی د (بُ /بو) نوم مانامو د (پیر) په نامه سره مانا او څیړلی دی بیایي تشریح او شننی ته اړتیا نشته نیغ په نیغه یی د (دیر/بسیار) په مانا پیژنو او د اړتیا په وخت کی یی د (دیر/بسیار) کلمه په کاروو. اوس به راشو د (بودا) دنامه د (ودا) برخي ته چی د نوموړي نامه دوهمه او مهمه برخه جوړوي گورووی.

دریم

د (بودا) دنامه دوهمه برخه چی، د (ودا) کلمه ده د پشه یی ژبی په ادبیاتو کی یی څیرو ،نوموړی نوم په پشه یی ژبه کی د (وُد یک /زده کول ،پوهیدل/یاد گرفتن /دانش) مانا لری ددی کار لپاره بنایي چی له هر څه څخه د مخه د (وُدیک) مصدر گردان کړو تر څو مونږ د بحث وړ کلمه (ودا) د (بودا) دنامه دوهمه او وروستني برخه تر لاسه کړو، په دی خای کی(وُدیک /زده کول /پوهیدل) مصدر گردانوم.

وُدیک /زده کول/پوهیدل/فهمیدن/دانستن	
زده کوم /می فهمم	زه /من ودم
تو	تو/ته
سی	هغه/ او
امو	مونږ/ما
ایمو	تا سی /شما
تی	هغوی /انها
	ویدی/زده کوي /می آموزی
	و دیگا (ودا) /زده کوي/ می آموزد
	و دیس /زده کوو /می آموزیم
	و دیدا /می امو
	و دین /می آموزند

د (ودا) کلمه په پشه یی ژبه کی د (پوهی /علم /دانایي) مانا لری. د نوموړي مصدر دمفرد غایب د صیغی د(سی/هغه) د په لاس راغلي د (ودا) کلمه په پشه یی ژبه کی د (پوهی/ دانش) مانا لری چی، دا په لاس راغلی نوم (ودا /وده) په پشه یی ژبه، پښتو او دري ژبو کی دا یوه څرگنده کلمه ده او د نوموړو ژبو ویونکي په دی بنه پوهیږي چی، د (وُدا) کلمه ددویو د ژبو ژوندی کلمه ده او دا کلمه تل په هغه وخت کی په کاروي چی،کله که یو څوک سپی، لرم یا مار یا نور داسی ډول حیواناتو یا خزنده وو دارلی یا یی چیچلی وې نو سمدلاسه یی په فکر کی هغه څوک راگرځي چی، د چیچونکو او دارونکو موجوداتو (وده /ودا) ورسره وې یعنی د دارونکو او چیچونکو وروسته یی مرستی ته اړتیا وې چی، معمولاً دکلي کور ملا صاحب یا په افغاني اصطلاح پادوگر ته ځان ورسوی تر څو یی ورته دم کړی او د متضرر انسان ته په زړه کی تسلا او ارام را پیدا شي په لوړو پښو کی نیغ په نیغه د مرسته کوونکي په فکر او خیال کی د (ودی/ ودا/وده) کلمه په ذهن کی راگرځي او هغه زر تر زره د مشخص کس ته چی د نوموړوشیانو دم او دعا (ودا/ وده) ورسره وې ورته ورځي تر څو ورسره مرسته وشي، له دغو توضیحاتو څخه دا په ډاگه کیږي چی، د (بودا) د نامه دوهمه برخه (ودا) د پشه یی ژبی کلمه او په پښتو کی ورته (پوهه) او په (دري) کی ورته (دانش) وایي نو د لوړی توضیح څخه دا په ډاگه کیږي چی، د (بودا) دنامه دوهمه برخه د (پوهی/دانش) او لومړی برخه یی چی، د (بو/دیر/بسیار) کلمه ده او په گډه ورڅخه دا لاندی شکل لاس ته راځي.

(بُ + ودا / بُودا)

(بُو / دیر/ زیات + ودا /پوهه)

د لوړو توضیحاتو او شننو څخه دا لاندی اشکال په لاس راځي:

بُ + ودا / بُودا

دیر +پوه / دیر پوه

د نوموړو برخو د یو خای کیدو څخه مونږ د (بُودا) او د (دیر پوه) ترکیبونه تر لاسه کوو.

(بُودا /دیر پوه) یا د (دیری پوهی خاوند) یا د(لوری پوهی خاوند) تر لاسه کیږی.

د لوړی شننی څخه دا په ډاگه شوه چی د (بُودا) نوم د پشه یی ژبی اصلي اریایي ژبی (اریک/ پشه یی) پور ی اړوند نوم دی.

دا چی، (بودا) د خپل عصر اوزمان ستر پیغمبر تیر شویدی اوتر ننه پوری بودیزم د یوه ستر دین په توگه په نړی کی شتون لری او په لویه کچه سره په دی خاورینه نړی کی د (بودا) ددین پیروان په خپل دین او دیانت ویاري نو دا په ډاگه

سره ویلی شو چی، د پشه یې ژبی د (بودا) دننامه د (پوهی/دانش) دننامه مانا او (پوهه) د (بودا) د پیغمبری سره ښه څنگ لگوي او ورسره ډیر ښه ښکاري، پرته له شک او هیڅ ډول تردید څخه د (پوهی) نوم د ټولو پیغمبرانو یو ویارلی صفت او د ستر توب نڅښه ده او له هر څه څخه مخکې دا د لوی څښتن تعالی یوه ځانگړې ډالی ده په دی خاورینه نړۍ کې خپلوناوولو پیغمبرانواو د بشر د ښوونکو لپاره.

یادونه :

د لورې توضیح او تشریح څخه موخه دا ده چی، د هندو اروپایي ژبو څیرونکو او د نوموړې (اریک/پشه یې) ژبی د نظر خاوندانو ته دا په ډاگه شي چی، اصلي اریایي ژبی (اریک /پشه یې) ژوند د میلاد څخه پنځه، پنځه نیم سوه کاله د مخه د (بودیزم) په زمانه کی (اریک /پشه یې) لا یوه ژوندی او د بودیزم د دیانت د زمانې د بحث وړ ژبه وه او د هندو اروپایي ژبو څیرونکو هغه نظریه چی، گویا اصلي اریایي ژبه د میلاد څخه پوره څوارلس سوه کاله له مخه مړه شویده نادرست ثابتوي دا ځکه چی، دا ژبه لا تر بودیزم پوری یوه ژوندی او د بودایانو د دین د زکراو لوی خدای ته د زاری او عبادت ژبه وه، د دغی کار د لا ښه څرگندیو په خاطر به یوه بله خورا زړه پوری لیکنه علاقمندانو او د پشه یې ژبی ویوونکو او د هندو اروپایي ژبو پوهانو او ښاغلو څیرونکو ته وړاندی شي چی، د نوموړې ژبی په څیرنه کی له سره نوی هلي ځلي او کار پیل کړی او پشه یان د خپلی مورنی ژبی له سترتوب او عظمت څخه خبر، اگاه او پری وویاري او د خپلی مورنی ژبی دلا ډیر چوپړ او پرمختگ لپاره لستوني را ونغاري او خپلي ملاگاني ټینگی او کلکی وتړي او ورته کار وکړي تر څو د تیر تاریخ تورتم گوډونه او کونجونه په خپلو هلو ځلو سره روښانه او ورنوي او د هندو اروپایي ژبو څیرونکو د لا تشویق او ترغیب لپاره لاره حواره او جوړه کړي تر څو هغوی د خپلو علمي او تخنیکي امکا ناتو په مرسته اصلي اریایي ژبی (اریک / پشه یې) ته او خپلو ژبو د پرمختگ لپاره نوی هلي ځلي پیل کړي.

پای